

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121206390
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4121206390.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Danou Gáborovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: J. C., nar. XX.X.XXXX, C. - V. XXX, zast. VEIS LEGAL, s.r.o., Farská 8, Nitra, IČO: 53 027 591, o zaplatenie sumy 3335,60 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému priznáva n á r o k na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom proti žalobcovi v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podanou žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 6086,13 eura s úrokom z omeškania 5% ročne od 8.11.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.2.2017 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. 6251318/1720004329. Na základe tejto zmluvy mu poskytol pôžičku 10000 eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 160,40 eur až do celkovej sumy 19248 eura. Do dnešného dňa uhradil z tejto sumy 6664,40 eura a pretože porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, vyzval ho listom - predžalobná upomienka z 26.8.018 na zaplatenie dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Pretože žalovaný dlžnú sumu neuhradil, úver dňa 19.10.2018 zosplatnil o čom žalovaného informoval listom z 2.11.2018 - Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 12384,95 eura. Súčasťou žalovanej sumy je náhrada nákladov spojená s vymáhaním pohľadávky vo výške 365,58 eura. Pretože žalovaný uhradil 6664,40 eura, jeho celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 6086,13 eur (12384,95 + 365,58-6664,40 = 6086,13) a zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pretože bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu si neuplatňuje. Pripojil zmluvu o pôžičke, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, notársku zápisnicu a opis rozdelenia majetku.

2. Súd prvej inštancie vo veci vydal dňa 16.6.2021 Platobný rozkaz, č.k. 7Csp/103/2021, proti ktorému podal žalovaný odpor, pre ktorý bol platobný rozkaz zrušený. V odpore a v nasledovných vyjadreniach žalovaný namietal, že nejde o zmluvu o pôžičke ale o zmluvu o úvere, žalobca nie je aktívne legitimovaným, keď z obchodného registra a ani z plánu rozdelenia nie je zrejme na koho prešla pohľadávka, pričom žalovanému nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávok, nie je preukázané doručenie výzvy a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, žalobca podľa § 7 ods. 1

zákona o spotrebiteľských úveroch nekonal s odbornou starostlivosťou a vzniesol námietku premlčania vzhľadom na neexistenciu práva veriteľa pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti.

3. Žalobca k podanému odporu a k vyjadreniam žalovaného uviedol, že v konaní boli splnené podmienky aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko sa jedná o prechod pohľadávky v dôsledku právneho nástupníctva a nie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalobca ako prílohu žaloby predložil notársku zápisnicu o projekte rozdelenia právneho predchodcu, spoločnosti Consumer finance holding, a.s. spolu s prílohou, kde je objasnený postup prechodu pohľadávok. V zmysle uvedeného tak žalobca disponuje aktívnou legitímáciou v konaní. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu uvádza, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k platnosti zmluvy a údajným neprijateľným zmluvným podmienkam uvádza, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol pri podpise zmluvy riadne oboznámený s tým akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalobca tak uvádza, že predložená zmluva bola riadne uzatvorená a je spôsobilým titulom na domáhanie sa žalovanej sumy. Žalobca je rovnako tak toho názoru, že zmluva nemôže byť od počiatku neplatná, nakoľko žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky a žalovaný vykonal aj niekoľko čiastkových úhrad v zmluvne predpísanej výške čím je tak preukázaná skutočnosť, že bol s podmienkami zmluvy riadne oboznámený. Žalovaným uvádzané tvrdenia sú tak zjavne účelové v snahe spochybníť platnosť právneho úkonu. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Vo vzťahu k vzniesenej námietke premlčania je toho názoru, že uvedenému úkonu nie je možné priznať právne účinky, nakoľko sa nejedná o tzv. kvalifikovanú námietku premlčania. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/357/2016 zo dňa 26.04.2017. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ sa žalovaný domáha prieskumu nároku z hľadiska premlčania, takáto námietka musí byť jasne zdôvodnená a konkretizovaná, inak sa tým upiera právo žalobcu kvalifikovane sa vyjadriť k vytýkaným skutočnostiam protistrany.

4. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu v zmysle § 180 CSP, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil.

5. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že predmetnú žalobu považuje za nedôvodnú a neoprávnenú, tieto skutočnosti vyplývajú priamo z ich vyjadrení. Má za to, že neplatný je aj projekt rozdelenia z pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding na nástupcu, a to v časti, kde nie je konkrétne špecifikované aká pohľadávka bola postúpená na toho ktorého nástupcu. Čiže uvedené postráda identifikáciu dlžníka, ako aj identifikáciu pohľadávky. Z tohto dôvodu má za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pričom žalobca žiadnym spôsobom neoznamoval žalovanej, že došlo

k prechodu pohľadávky. Preto žiada súd, aby žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V záverečnej reči uviedol, že súhlasí s predbežným posúdením súdu, že úver by mal byť braný za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko zmluva obsahuje viaceré nepriateľné podmienky. Nad rámec istiny považuje nárok na nedôvodný a žalobu navrhujeme zamietnuť.

6. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu ako aj žalovaného a oboznámil sa s obsahom žaloby a listinných dôkazov, ktoré strany predložili a vo veci vyhlásil dňa 23.11.2021 rozsudok, č.k. 7Csp/103/2021-113, ktorým výrokom I. zaviazal žalovaného na úhradu sumy 3335,60 eura s prísl., výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,62%. Po vydaní predmetného rozsudku bolo súdu doručené postúpenie pohľadávky na žalobcu, pričom súd uznesením zo dňa 29.12.2021 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu tak, že pripustil do konania spol. Intrum Slovakia, s.r.o. Následne proti predmetnému rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o trovách konania (III.) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie sa bude zaoberať otázkou naplnenia predpokladov pre platné zosplatenie úveru a tiež otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v zmysle ustanovenia podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň odvolací súd námietku žalovanej, ktorá namietala, že z dôvodu neurčitosti projektu rozdelenia, z ktorého nie je zrejмый prechod žalovanej pohľadávky zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. na Všeobecnú úverovú banku a. s. nemal právny predchodca žalobcu (VÚB a. s.) v čase podania žaloby aktívnu vecnú legitímáciu, hodnotí ako nedôvodnú. Odvolací súd dodal, že pôvodný majiteľ žalovanej pohľadávky (Consumer Finance Holding a. s.) na základe projektu rozdelenia (č. I. 6) zanikol, ktorého majetková podstata bola rozdelená na nástupnícke spoločnosti; VÚB Leasing, a. s. a Všeobecná úverová banka a. s. podľa prílohy projektu (opis rozdelenia majetku a záväzkov), podľa ktorého všetky produkty vedené v rámci produktu „Quatro“ prechádzajú na Všeobecnú úverovú banku a. s. Žalujúca pohľadávka vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi Consumer Finance Holding a. s. a žalovanou v rámci produktu „Quatro“. Ďalej uviedol, že preto ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu (VÚB a. s.) mal v čase podania žaloby aktívnu vecnú legitímáciu, bolo jeho rozhodnutie v tejto časti vecne správne a touto námietkou sa súd prvej inštancie ďalej nezaoberal. Po právoplatnosti výroku II. predmetného rozsudku, predmetom sporu tak zostal nárok na zaplatenie sumy 3335,60 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 3335,60 eura od 8.11.2018 do zaplatenia.

7. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a vyzval žalobcu na preukázanie riadneho doručenia oznámenia o okamžitej splatnosti úveru a že zásielka - predžalobná výzva bola doručená žalovanému, nakoľko z predmetnej zásielky nevyplýva, že jej obsahom je predžalobná výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

8. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané formou obyčajnej listovej zásielky, doručenkou preto nedisponuje. Súčasne však poukazuje na to, že pred vyhlásením splatnosti úveru bola žalovanému zasielaná výzva, tzv. predžalobná upomienka v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorej obsahom bolo aj upozornenie na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Uvedenú listinu žalovaný prevzal v odbernej lehote čo preukázal aj vlastnoručným podpisom na doručenke. Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodit' záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatal úver v celosti. Žalobca má vzhľadom na uvedené za to, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka doručenia predžalobnej upomienky zo dňa 26.08.2018 žalovanému, predmetná

doručenka patrí k vyššie uvedenej listine. Považuje za nelogické, aby na doručení bol uvedený obsah doručovanej listiny. Z časového hľadiska taktiež vyplýva, že doručenie patrí k predžalobnej upomienke. Predžalobná upomienka je zo dňa 26.08.2018 a na poštovú prepravu bola odovzdaná 31.08.2018.

9. Zástupca žalovaného k vyjadreniu uviedol, že žalobca súdu predložil len tie isté dôkazy, ktoré pripojil už k samotnému návrhu, a ktoré podľa právneho názoru Krajského súdu v Nitre nijakým spôsobom nepreukazujú, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti a pred tým predžalobná upomienka boli riadne doručené žalovanej. V tomto prípade však nielen žalovaná, ale aj súdna prax naopak považuje za logické, aby pre účely preukázania doručenia konkrétnej písomnosti určenej dlžníkovi (ako spotrebiteľovi), obsahovala doručka aspoň približnú identifikáciu doručovanej zásielky. Argument žalobcu sa vo svetle vyššie uvedeného názoru potom ukazuje ako nesprávny, nakoľko aj ním predložený Rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.05.2021, č. k.: 14CoCsp/52/2020 - 180 potvrdzuje správnosť právneho názoru Krajského súdu v Nitre v otázke potreby identifikácie doručovanej zásielky na predloženej doručení. Ak žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke doručenia predžalobnej upomienky, ako aj v otázke doručenia oznámenia o predčasnom splatení úveru žalovanej, potom nepreukázal splnenie podmienok pre uplatnenie práva na predčasné splatenie úveru a ani samotné uskutočnenie predčasného splatenia úveru. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. v tomto prípade navyše ako bankový subjekt preukázateľne postúpila pohľadávku na nebankový subjekt - žalobcu v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ. Aj v nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti preto žalovaná opakovane navrhuje, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal Žalovanej náhradu trov konania.

10. Zástupca žalobcu vo vyjadrení uviedol, že za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložili výzvu ich právneho predchodcu zo dňa 26.08.2018, ktorou preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. Ich právny predchodca predloženú výzvu zo dňa 26.08.2018, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok zasielal formou doporučenej poštovej zásielky, čo preukazuje predloženou doručenkou. Žalovaný predmetnú výzvu v odbernej lehote neprevzal. Čo sa týka označenia resp. identifikácie obálky s doručenkou k predžalobnej upomienke opakovane uvádza, že považuje za nelogické aby na obálke k listine bol uvedený obsah samotnej doručovanej listiny pričom ale zároveň uvádza, že na doručení sa nachádza číselné označenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného je nepochybné, aj vzhľadom na časové hľadisko, že doručenie patrí k predžalobnej upomienke zo dňa 26.08.2018. Zo znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postúpníčkovi svoju pohľadávku za podmienky, že a) klient bol písomne vyzvaný na zaplatenie čo i len časti peňažného záväzku, s ktorého zaplatením je v omeškaní a b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Oni v tomto spore preukázali, že právny predchodca dňa 26.08.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie peňažného záväzku titulom omeškaných nezaplatených úverových splátok, pre ktorých neplnenie právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný napriek písomnej výzve ich právneho predchodcu svoj dlh nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaný napriek výzve právneho predchodcu zaslanej do jeho dispozičnej sféry bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho dlhu, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore. Navyše žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy aj v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru listom zo dňa 02.11.2018. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. došlo až po začatí sporu na Okresnom súde v Nitra. Právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s. dňa 27.05.2021 doručil žalobu na súd, ktorá bola následne preukázateľne dňa 30.06.2021 doručená žalovanému, ktorý svoj dlh naďalej nezaplatil a do omeškania s jeho zaplatením sa dostal o viac ako 90 kalendárnych dní. Z tohoto dôvodu pohľadávka bola k 19.11.2021 legitímne postúpená súčasnému žalobcovi. Vzhľadom na uvedené má za to, že samotnú žalobu tak možno rovnako považovať za výzvu na plnenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň za účelom aktívnej legitímácie predložili súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Súčasne má za to, že právne úkony sa posudzujú na základe ich obsahu a to bez ohľadu na ich označenie. Z uvedeného

vyplýva, že nie je vylúčené aby z obsahu jednej listiny, v tomto prípade predžalobná upomienka zo dňa 26.08.2018, vyplývalo viacero právnych úkonov. Uvedený názor zastáva aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom Rozhodnutí sp. zn. 6CoCsp/37/2020. Podporne poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018. Zdôrazňuje však, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca nedisponoval bankovou pohľadávkou nie je možné na tento prípad aplikovať postup podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Má za to, že postup podľa ust. § 92 ods.8 možno aplikovať len na pohľadávky ktoré vzniknú banke, resp. pobočne zahraničnej banke. Podporne odkazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.12.2021 pod sp zn. 17CoCsp/18/2021 bod 26. odôvodnenia v ktorom sa senát Krajského súdu stotožnil s názorom, že „...pohľadávka vznikla nebankovej spoločnosti - obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá žalovanému poskytla úver. Tá zanikla s tým, že pohľadávka prešla na Všeobecnú úverovú banku, a.s., ktorá žalobou uplatnila pohľadávku, a v konaní následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Nakoľko Všeobecná úverová banka, a.s. nedisponovala „bankovou“ pohľadávkou, nemožno na otázku platnosti postúpenia takejto pohľadávky vzťahovať § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách možno aplikovať len na pohľadávku, ktorá vznikne banke, resp. pobočke zahraničnej banke (a contrario nie nebankovej spoločnosti).“ Podporne odkazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.02.2022 pod sp zn. 11CoCsp/35/2021 bod 11. odôvodnenia v ktorom sa senát Krajského súdu stotožnil s názorom, že „...pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie je podstatné, že predmetom sporu nie je pohľadávka pôvodného veriteľa - banky, nejedná sa teda o úver poskytnutý bankou, pôvodný veriteľ, ktorý poskytol žalovanej úver bol nebankový subjekt Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku. Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách sa na tento prípad nevzťahuje, a preto nemôže byť ani predmetná zmluva o postúpení pohľadávky z uvedeného dôvodu vyhodnotená ako neplatná.“ Aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazuje taktiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere: „C. - V. XXX, XXX XX C. - V.“. doporučené dňa 25.11.2021 pod číslom zásielky RF253525527SK, čo súdu preukázali predloženým podacím hárkom zo dňa 25.11.2021. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore.

11. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu a zástupcu žalobcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili.

12. Zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že VÚB, a. s. postúpila na žalobcu pohľadávku bez splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom sa nemôže stotožniť s ich argumentom, že uvedené nebolo potrebné, nakoľko ide o nebankovú spoločnosť, resp. prvotný vzťah bol s nebankovou spoločnosťou. Toto ustanovenie nediferencuje charakter pohľadávky, ale či žalovaný je klientom banky v čase postúpenia. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že nebolo preukázané zosplatnenie dlhu, a teda ani následné postúpenie pohľadávky na žalobcu. Nestotožňuje sa s tým, že na doručení nie je uvedené čo je jej obsahom a že uvedené nemožno požadovať od predchodcu žalobcu. Ten uvádza, že je tam číslo zmluvy, pričom z tohto čísla nemožno usúdiť, že by sa písomnosť - výzva mala dostať do sféry žalovanej. Ani výzva ani oznámenie o zosplatnení žalovanej nebolo doručené a v rámci negatívnej dôkaznej teórie, žalovaná uvedené nemôže preukázať. Naopak, dôkazné bremeno je na žalobcovi. Predmetom zásielky mohlo byť čokoľvek, čo súviselo so zmluvným vzťahom. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, pričom ide aj o neplatné postúpenie pohľadávky, preto navrhuje, aby súd žalobu zamietol. Aj s poukazom na predchádzajúce vyjadrenie.

13. Súd doplnil dokazovanie, v rámci ktorého opätovne posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty zástupcov strán sporu a oboznámil sa s obsahom žaloby a listinných dôkazov, ktoré strany predložili, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

14. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli 16.2.2017 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo: 17005110005430. V časti IV. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne žalovanému úver 10000 eur, ktorú sa mu žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť z neho úroky 15,90 ročne v 120. splátkach každú 160,40 eur mesačne. Termín konečnej splatnosti mal byť 20.2.2027. Žalovaný tak mal veriteľovi zaplatiť celkovú čiastku 19248 eur ($120 \times 160,40 = 19248$) tak ako bolo v zmluve správne uvedené a tak jeho náklady mali byť 9248 eur ($19248 - 10000 = 9248$). V zmluve bola uvedená správna priemerná hodnota RPMN 8,99 % a správna RPMN 15,90%. Žalovaný si svoje platobné povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.8.2017 vyzval žalovaného k úhrade nedoplatkov na splátkach v celkovej výške 481,20 eur s upozornením na zosplatenie úveru. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil, preto žalobca úver dňa 19.10.2018 zosplatnil. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 2.11.2018 vyplýva, že veriteľ oznámil žalovanému, že úver zosplatnil a jeho dlh je vo výške 9818,55 eura. Z notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. T. F. dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 vyplýva, že bol schválený projekt rozdelenia zlúčením tak, že veriteľ zanikol a jeho právnym nástupcom je žalobca a VÚB Leasing, a.s.. Z prílohy č. 1 k projektu vyplýva, že táto pohľadávka prešla na žalobcu. Z výpisu z obchodného registra veriteľa bolo preukázané, že zanikol 31.12.2017 výmazom z obchodného registra. V priebehu sporu predchodca žalobcu postúpil na žalobcu predmetnú pohľadávku.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSU) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 ZoSU, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=22.01.2015>> b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok..

21. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa 11 ods. 1 a 2 ZoSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva, ktorú právny predchodca žalobcu so žalovanými uzatvoril ako zmluvu o úvere predstavuje režim absolútneho obchodu, zároveň je však aj spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu bol dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaní sú fyzickou osobou, ktorí pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom

25. Súd v rámci rozhodovania o priznaní zvyšku žalobcom uplatneného nároku v dôsledku námietok vznesených zo strany žalovaného či už v podanom odpore alebo následných vyjadrení skúmal, či žalobca je aktívne legitimovaný v tomto spore, pričom žalovaný ďalej namietal, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, čo má vplyv aj na aktívnu legitimáciu žalobcu. Nakoľko žalovaný v podanom odpore namietal skutočnosť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nemohlo dôjsť, keď neboli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, súd aj s poukazom na právny názor odvolacieho súdu za týmto účelom vyzval žalobcu na doloženie listiny preukazujúcej dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to najmä doručenie predžalobnej upomienky, keď aj odvolací súd v odôvodnení uviedol: „Žalobca v predmetnom konaní preukazoval doručenie predžalobnej výzvy žalovanej na základe obálky (č. I. 25), podanej na poštovú prepravu dňa 31. augusta 2018, ktorá však okrem skutočnosti, že sa samotná obálka dostala do dispozičnej sféry žalovanej, neobsahuje žiadny číselný alebo iný údaj, ktorý by bol spôsobilým identifikovať obsah, resp. predmet obálky. Na to, aby došlo k účinnému doručeniu predžalobnej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v zmysle teórie dôjdenia nepostačuje len preukázanie, že obálka, v ktorej podľa tvrdení žalobcu mala byť uložená predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, ale je potrebné, súčasne s tým, hodnoverne preukázať, čo bolo obsahom danej obálky, napríklad tým, že obálka obsahuje údaj (slovný alebo číselný), ktorý by hodnoverne indikoval jej obsah. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania účinného doručenia pritom zaťažuje žalobcu, ktorý je povinný vhodným spôsobom zdokumentovať doručenie zásielky tak, aby ju vedel relevantne preukázať. V situácii, ak strana ktorá preukazuje doručenie zásielky hodnoverne nepreukáže, čo bolo predmetom, resp. obsahom danej zásielky, nemožno vysloviť záver o účinnom doručení konkrétnej listiny resp. dokumentácie. O to viac, ak sa jedná o spotrebiteľský spor, v ktorom veriteľ koná v rámci svojho predmetu podnikania, je vecou náležitej, resp. odbornej starostlivosti samotného veriteľa, si viesť a uchovávať všetku potrebnú dokumentáciu vo vzťahu k spotrebiteľovi.“ Žalobca aj napriek výzve, doručenie predžalobnej upomienky preukázal rovnako ako je obsahom spisu, čiže na predmetnej doručení je len číselný údaj, ktorý podľa žalobcu je číslom zmluvy o úvere. Preskúmaním predmetnej doručení súd konštatuje, že predmetná doručeníka hodnoverným spôsobom nepreukazuje, čo bolo

obsahom zásielky, nakoľko označenie zásielky číslom zmluvy na obálke nie je dostatočným dôkazom o obsahu zásielky. Predmetné číslo zmluvy sa môže týkať rôznych písomností, ktoré boli žalovanému zasielané. Nakoľko žalovaný poprel, že by mu bola táto listina doručená, bolo na žalobcovi dôkazné bremeno, aby preukázal doručenie predžalobnej upomienky, čo v konaní s poukazom aj na právny názor odvolacieho súdu nepreukázal. Za daného skutkového stavu súd ustálil, že k zosplatneniu pohľadávky v tomto prípade nedošlo a preto nenastala ešte konečná splatnosť úveru, pretože táto podľa zmluvy mala nastať až 20.2.2027. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je jednostranný úkon veriteľa, nemusí byť doručovaný do vlastných rúk, okamih účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je viazaný na deň, ktorý určil veriteľ. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z pričom logického výkladu vyplýva, že pred vyhlásením zosplatnenia musí byť splnená podmienka v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch koriguje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré veriteľovi umožňuje zosplatniť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účelom toto ustanovenia je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť už aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcim len niekoľko dní. Súd dospel k záveru, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v rozpore so zákonom, nakoľko nepreukázal, že by žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Ide o obligatórnu a zároveň kumulatívnu podmienku platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Listina, ktorú žalobca predložil - predžalobná výzva, by bola akceptovaná ako splnená podmienka, avšak len v prípade, ak by súd mal za preukázané, že predmetná listina bola žalovanému doručená, čiže by preukázal, že obsahom zásielky, ku ktorej predložil doručenkú bola práve táto predžalobná výzva. Žalobca dôkazné bremeno neunesol, keď ani na výzvu súdu o preukázanie splnenia podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, t.j. doručenie predžalobnej výzvy, nepreukázal.

26. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

27. Následne súd pristúpil ku skúmaniu, či sú splnené procesné podmienky a to či má žalobca aktívnu legitímáciu v danom spore. Nakoľko žalobca nepreukázal, že k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva, resp. upozornenie adresované žalovanému o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom, t.j. s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto zosplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala a preto zmluva o postúpení pohľadávky je tak isto neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nie je subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Uvedený postup je v súlade aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020.

28. S poukazom na vyššie uvedené súd ustálil, že žalobca v tomto konaní nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a ktoré bolo uplatnené v tomto konaní, preto žalobcovi nie je možné toto právo priznať a súd žalobu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní zamietol. Vzhľadom na určujúci záver o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a zmluvy o postúpení pohľadávok, dôsledkom už ktorého je nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nie je potrebné bližšie sa zaoberať ďalšími námietkami, ktoré uviedol žalovaný v podanom odpore.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods.1 CSP a žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech vo veci priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3CSP)

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.